

ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇਕ ਉੱਚੇ ਆਚਰਨ ਦਾ ਸੋਮਾ

- ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਉੱਚੇ ਆਚਰਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
- ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੁਖ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣਾ ਪਵੇਗਾ
 - ਜੇਕਰ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖਾ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅੰਗ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੂਸਰੇ ਅੰਗਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ
 - ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਲਾ ਆਰੰਭ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
 - ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਜੀਵ ਆਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹਉਮੈ ਘਟਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਵਧਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਇਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਰਜਾ ਵਿਚ ਰੱਖੋ
 - ਹਰੇਕ ਕਰਮ ਸਦਾ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਰਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਾਂ ਧਰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਚਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉੱਚਾ ਆਚਰਨ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਰਗੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਣ
 - ਆਚਰਨ ਇਕ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਫਲ ਤੇ ਠੰਡੀ ਛਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਡਿਗਰੀ ਇਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਚੰਗੇ ਆਚਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ
 - ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲਿਆਕਤ ਤੇ ਆਚਰਨ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸਫਲਤਾ ਵਲ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
 - ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੁਰਸੀ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਇਜਤ ਮਾਣ ਸਿਰਫ ਉੱਚੇ ਆਚਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ
 - ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਬਣਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਚਰਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਚਰਨ ਇਕ ਅਸਲੀਅਤ ਤੇ ਸਚਾਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੀ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ
 - ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਚਰਨ ਜਾਨਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਤੇ ਨੀਵਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਤੀਰਾ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਨੀ ਕੁ ਸਿਆਣਪ, ਦਇਆਲਤਾ, ਹਮਦਰਦੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ
 - ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਤੀਰਾ ਚੰਗਾ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਕੁਰਸੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਸਲੀ ਆਚਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਰ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
 - ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਜੁੜ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਸਾਂਝ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਸਦਕਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੀ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜਾਚ ਤੇ ਚੰਗਾ ਆਚਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
 - ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਕਹਿਲਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਆਚਰਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਚਾ ਆਚਰਨ ਤੇ ਉੱਚੀ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ ਸਬਦ ਗੁਰੂ

- ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਕੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗਾ ਆਚਰਨ ਬਣਾਣਾ ਸਿਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
- ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦਿਆ ਦੀ ਰਹਿਣੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦਾ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਅਜਾਈਂ ਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਤਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਨ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
 - ਚੰਗਾ ਆਚਰਨ ਤੇ ਉੱਚੀ ਆਤਮਕ ਸੂਝ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਮਨ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿਚ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਜਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ
 - ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਚਰਨ ਉੱਚਾ ਤੇ ਸੁੱਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਂ ਤੇ ਮਿਥੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦਾ ਨਾਮੁ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤੀਰਥ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਹੈ
 - ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਚਰਨ ਹੀ ਗੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਬੋਲਾਂ ਕਰਕੇ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
 - ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਇਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਮਾਇਆ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਧੰਨ ਦੌਲਤ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਚੰਗਾ ਆਚਰਨ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
 - ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਚਰਨ ਕਿਨਾਂ ਕੁ ਉੱਚਾ ਬਣਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਿਰਫ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਚਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
 - ਜੇਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਸੰਗ, ਪਰਾਇਆ ਧਨ, ਲਾਲਚ, ਹਉਮੈ, ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਕਾਰਾਂ, ਮੰਦੇ ਕਰਮ, ਭੈੜੀ ਨੀਅਤ, ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ
 - ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਰਹਿਣੀ ਸਹਿਣੀ ਨਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮੁ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦਾ ਨਾਮੁ ਰੂਪੀ ਧਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਤਮਕ ਅਡੋਲਤਾ ਵਿਚ ਟਿਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
 - ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਸਾਂਦਾ, ਵੈਸੇ ਭਾਂਵੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਮਿਥੇ ਹੋਏ ਧਾਰਮਿਕ ਕਰਮ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨਰਕ ਵਿਚ ਹੀ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
 - ਸੋਹਣੀ ਆਤਮਕ ਘਾੜਤ ਘੜਨ ਵਾਲਾ ਸਿਆਣਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਚ ਉਸ ਦੇ ਬੋਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੋਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਰਮ ਉਸ ਦੀ ਆਦਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਨ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੰਜਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕਰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਨਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨਮੋਲ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿਸਾ ਬਣਾਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੀ:

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani2415GurMag20160609.pdf>

<http://www.sikhmag.com/2016/0612-sggs-acharan.html>

“ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ”

Email: sarbjitsingh@yahoo.com

Guru Granth Sahib, A Character builder for mankind

Guru Granth Sahib is a great source of information for understanding the system of Akal Purkh, His Naam, and realities of nature for building the character of mankind.

- In order to have a permanent peace and contented life we have to understand and follow the laws of Akal Purkh which are controlling and maintaining the whole universe in a perfect manner.
- We can understand and realise about real religion from the working of parts of our body which are working in a well coordinated manner for other parts of the body without any clash or expectation.
- The definition of Akal Purkh given in the beginning of Guru Granth Sahib is based on scientific facts. In fact we can call Guru Granth Sahib as the origin of science about Akal Purkh.
- When a person understands that he is a non entity and everything is happening under His Hukam, then instead of uttering I, me or mine, one starts saying "His" only. This results in fading away of the ego and person starts approaching closer to Akal Purkh. This change in attitude automatically makes the life pleasant and comfortable.
- Character is higher than intellect. A great soul resides in a strong mind and a strong mind can only think about the facts and realities of nature. Character is the real foundation of all worthwhile success.
- True education does not consist merely in acquiring degree in science, engineering, history, geography, literature, arts, etc. but in the actual development of character. Character is like a tree and the degree or reputation like a shadow. But most people bother about the shadow and forget that tree is in fact the real thing.
- The purpose of education is to teach one to think intensively and critically. Combined effect of intelligence and character leads to the real success of life.
- Intelligence can help in getting position and power, but character is must for getting respect from the public.
- We should be more concerned with our character than the reputation, because character is what we really are, while reputation is merely what others think about us.
- We can easily judge the character of a person by seeing how he treats those who are lower than him or can do nothing for him. The integrity, honesty, kindness, generosity, moral courage, speaks about the goodness of character.
- Most of the people show good character during the period of adversity, but real character gets revealed when one gets power. We can know our true character from our thinking and actions when no one else is watching us.
- When it is well known that the laws of nature are firm and ever lasting, then we should accept them gladly. Only those persons try to realize this who are blessed by Akal Purkh and are guided to this path of life with the help of Guru. Such a person remains deeply involved in the service of Akal Purkh and accepts His Will. In this way one realises and understands the reality of nature.
- Knowledge can give us power, but respect can only be earned with good character. Guru Granth Sahib is an unlimited source of information and guidance for achieving a good character for a Gurmukh.
- Weakness in attitude leads to the weakness in character. The understanding and following the Shabad of Guru helps a lot in improving our character.
- If we want to know the realities of life then we have to start bearing in mind the presence of Akal Purkh in each and everyone. We have to submit ourselves to the Guru and lower our ego, so that we can understand the depth of Shabad, which will lead us to the understanding of His Hukam.

- Those who keep themselves involved with rituals and do not try to understand the reality of life with the help of Gurbani, get trapped in superstitions which results in the weakness of their character.
- It is good to improve a person by realizing him about his deficiencies, but the habit of finding faults of a good person lowers our character.
- The greatest legacy one can pass on to one's children and grand children is not the money or property, but a gift of good character and faith.
- Parents can create congenial atmosphere by becoming role models and themselves following the path of good beings as enumerated above. However, it is or the children to emulate and carry forward the good advice and continue the legacy of good and noble path.
- A Gurmukh is able to control his five sins with the help of Guru Shabad and does not get involved in sex, anger, greed, partiality and ego. Medical statistics show that most of the egoistic persons remain angry and irritated in their life which results in the diseases like blood pressure, heart attack etc.
- Guru Nanak Sahib has clearly spelt out the basic principle of Sikhism in the begining of Guru Granth Sahib and has categorically clarified that if we want to become one with the Akal Purkh then we need to act according to His Hukam and Will.
- Guru Nanak Sahib knew more than 100 languages, and was also having deep knowledge about the various subjects like Physics, Chemistry, Geography, Astronomy, Biology, Botany, Psychology, etc. which are also important in understanding the realities of life.
- Great knowledge and pursuance ability is also available in Guru Granth Sahib about various matters like social, political, economic, domestic, historical, etc. which are also very much relevant to our day to day life.

Watch your thoughts; they become words. Watch your words; they become actions. Watch your actions; they become habits. Watch your habits; they become character. Watch your character; it becomes your destiny. The detailed information about character building can be obtained from the following website:

<http://www.geocities.ws/sarbjitsingh/Bani2415GurMag20160609.pdf>,

<http://www.sikhmarg.com/2016/0612-sggs-acharan.html>

"Waheguru Ji Ka Khalsa Waheguru Ji Ke Fateh"

Email: sarbjitsingh@yahoo.com